

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. birželio 27 d.*

„Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/20/EB — 12 ir 13 straipsniai — Administraciniai mokesčiai ir mokesčiai už naudojimo teises — Mobiliojo ryšio operatoriams taikomas mokestis — Nacionalinės teisės aktai — Mokesčio skaičiavimo metodas — Naudotojų mokamų mokesčių procentinė dalis“

Byloje C-71/12

dėl *Qorti Kostituzzjonali* (Malta) 2012 m. sausio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. vasario 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vodafone Malta ltd.,

Mobisle Communications ltd.

prieš

Avukat Ġenerali,

Kontrollur tad-Dwana,

Ministru tal-Finanzi,

Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, trečiosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, teisėjai E. Jarašiūnas (pranešėjas), A. Ó Caoimh ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. sausio 30 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Vodafone Malta ltd.*, atstovaujamos *avukati* I. Refalo, M. Refalo, L. Hurst, J. Pavia ir M. Borg bei QC M. Hall,

* Proceso kalba: maltiečių.

- *Mobisle Communications Ltd.*, atstovaujamos F. Galea Salomone, padedamo *avukati* I. Gauci ir R. Tufigno,
- *Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni*, atstovaujamos *avukati* L. Cassar Pullicino ir P. Micallef,
- Maltos vyriausybės, atstovaujamos P. Grech, D. Mangion ir V. Buttigieg,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos N. Díaz Abad,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J.-S. Pilczer,
- Vengrijos, atstovaujamos M. Z. Fehér bei K. Szíjjártó ir Á. Szilágyi,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun ir K. Mifsud-Bonnici bei L. Nicolae,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL L 108, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337) 12 ir 13 straipsnių išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Vodafone Malta Ltd.* (toliau – *Vodafone Malta*) ir *Mobisle Communications Ltd.* (toliau – *Mobisle Communications*) ginčą su *Avukat Ġenerali* (generalinis prokuroras), *Kontrollur tad-Dwana* (muitinės kontrolierius), *Ministru tal-Finanzi* (finansų ministras) ir *Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni* (Maltos ryšių reguliavimo tarnyba) dėl apmokestinimo akcizo mokesčiu.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Leidimų direktyvos 30 ir 31 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
 - „(30) Elektroninių ryšių paslaugų teikėjams galima skirti administracinius mokesčius nacionalinės reguliavimo institucijos veiklai, kurią ji vykdo valdydama leidimų sistemą ir suteikdama naudojimo teises, finansuoti. Tokių mokesčių dydis neturėtų viršyti tos sumos, kurios reikia faktinėms tokios veiklos sąnaudoms padengti. Dėl to turėtų būti užtikrintas nacionalinės reguliavimo institucijos pajamų ir išlaidų skaidrumas pateikiant metines ataskaitas apie visą surinktų mokesčių sumą ir administracines sąnaudas. Tai leis įmonėms patikrinti, ar mokesčiai atitinka administracines sąnaudas.
 - (31) Administracinių mokesčių sistemos neturėtų iškreipti konkurencijos ar sukurti kliūčių patekti į rinką. Taikant bendrojo leidimo sistemą, nebebus galima administracines sąnaudas ir atitinkamus mokesčius priskirti atskiroms įmonėms, juos bus galima priskirti tik už teisių naudoti numerius, radijo dažnius ar įrengti įrenginius suteikimą. Bet kokie taikomi administraciniai mokesčiai

turėtų atitikti bendrojo leidimo sistemos principus. Sąžiningos, paprastos ir skaidrios alternatyvos pavyzdžiu šiems mokesčių skyrimo kriterijams galėtų būti su apyvarta susijęs platinimas [paskirstymas]. Kai administraciniai mokesčiai labai nedideli, tinkamas sprendimas galėtų būti ir vienodo tarifo mokesčiai arba mokesčiai, nustatomi derinant vienodą tarifą su apyvarta susijusiu elementu [ir su apyvarta susijusį elementą].“

4 Pagal Leidimų direktyvos 1 straipsnį „Tikslas ir taikymo sritis“:

„1. Šios direktyvos tikslas – elektroninių ryšių tinkluose ir paslaugose įdiegti vidaus rinkos principus suderinant ir supaprastinant leidimų taisykles ir reikalavimus, kad būtų lengviau juos teikti visoje Bendrijoje.

2. Ši direktyva taikoma leidimams teikti elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas.“

5 Šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintas toks apibrėžimas:

„bendrasis leidimas“ – pagal šią direktyvą valstybių narių sukurta teisinė sistema, pagal kurią užtikrinamos teisės teikti elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas ir nustatomi sektoriui specifiniai įpareigojimai, kurie gali būti taikomi visiems ar tik tam tikros rūšies elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms.“

6 Minėtos direktyvos 12 straipsnis „Administraciniai mokesčiai“ suformuluotas taip:

„1. Bet kurie administraciniai mokesčiai, taikomi įmonėms, teikiančioms paslaugą ar tinklą pagal bendrąjį leidimą ar turinčioms naudojimo teisę, turi:

a) dengti bendra suma tik administracines sąnaudas, susidarancias valdant, kontroliuojant ir vykdant bendrojo leidimo schemą ir naudojimo teises bei 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus specifinius įpareigojimus, į kurias gali įeiti tarptautinio bendradarbiavimo, derinimo ir standartizacijos, rinkos analizės, reikalavimų laikymosi priežiūros ir kitokios rinkos kontrolės sąnaudos bei sąnaudos, susijusios su antrinės teisės aktų ir administracinių sprendimų, tokių kaip sprendimai dėl prievos ar sujungimo, rengimu ir vykdymu; ir

b) būti taikomi atskiroms įmonėms objektyviai, skaidriai ir proporcingai, stengiantis mažinti papildomas administracines sąnaudas ir susijusias išlaidas.

2. Kai nacionalinės reguliavimo institucijos taiko administracinius mokesčius, jos skelbia metines savo administracinių sąnaudų apžvalgas ir surinktų mokesčių bendrą sumą. Atitinkami koregavimai atliekami atsižvelgiant į mokesčių bendros sumos ir administracinių sąnaudų skirtumą.“

7 Leidimų direktyvos 13 straipsnyje „Mokesčiai už naudojimo teises ir teises įrengti įrenginius“ nustatyta:

„Valstybės narės gali leisti atitinkamai institucijai taikyti tokius mokesčius už radijo dažnių ar numerių naudojimą ar teises įrengti įrenginius ant valstybinės ar privačios nuosavybės, virš jos ar po ja, kurie atitinka būtinybę užtikrinti tokių išteklių optimalų naudojimą. Valstybės narės užtikrina, kad tokie mokesčiai būtų objektyviai pagrįsti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir proporcingi savo paskirčiai, ir atsižvelgia į [2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos] direktyvos 2002/21/EB [dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos] (Pagrindų direktyva) [(OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349)] 8 straipsnio tikslus.“

Malta teisė

8 2005 m. Įstatymo Nr. II – Biudžeto priemonių įgyvendinimo įstatymo, kuriame numatytos ir kitos administracinės priemonės – (*Att Numru II ta'1-2005 – Att biex jimplimenta diversi miżuri ta' l-Estmi u biex jipprovi għal miżuri amministrattivi oħra*) (*Gazzetta tal-Gvern ta' Malta* Nr. 17,734, 2005 m. kovo 1 d., toliau – 2005 m. Įstatymas Nr. II), 40 straipsnyje įtvirtintas 3% akcizo mokestis, taikomas mobiliojo ryšio paslaugoms (abonentams ir išankstinio mokėjimo kortelėms), o 41 straipsnyje įtvirtintos su šiomis paslaugomis susijusios normos.

9 2005 m. Įstatymo Nr. II 41 straipsnis, kuriame įtvirtintos šios normos, suformuluotas taip:

„G skyrius

Mobiliojo ryšio paslaugų nuostatai

1. Šių nuostatų pavadinimas „Mobiliojo ryšio paslaugų nuostatai“.

2. Šie nuostatai, kaip nurodyta taisyklėje Nr. 4, taikomi visoms pajamoms, gautoms teikiant mobiliojo ryšio paslaugas.

3. Mobiliojo ryšio operatoriai privalo registruotis [muitinės] kontrolieriaus įstaigoje, kaip numatyta Akcizo mokesčio įstatyme (toliau – įstatymas).

4. Akcizo mokestis nustatomas visiems mobiliojo ryšio operatorių nustatytiems mokesčiams už jų teikiamas paslaugas, įskaitant abonentus ir išankstinio mokėjimo korteles:

jei sąvoka „operatorius“ turi tą pačią reikšmę, kaip nustatyta Elektroninių ryšių (reguliavimo) įstatymo 2 straipsnyje;

jei akcizo mokestis nenustatomas šioms paslaugoms:

- a) įeinantiems tarptinklinio ryšio skambučiams,
- b) pajamoms iš jungiamųjų linijų,
- c) piniginio pobūdžio dovanoms, dovanos davėjo persiūstoms jos gavėjui naudojantis mobiliojo ryšio operatoriaus teikiamomis paslaugomis;
- d) nemokamam ryšiui.

5. Fizinis asmuo, įmonė ar bendrovė, kurie yra tinkamai prisiregistravę [muitinės] kontrolieriaus įstaigoje, privalo mokėti akcizo mokestį, kaip nurodyta įstatymo 3 straipsnyje, prievolės mokėti akcizo mokestį atsiradimo momentu.

6.

(1) Pajamų iš paslaugų, kurios, remiantis šiais nuostatais, apmokestinamos akcizo mokesčiu, registrai turi būti prieinami [muitinės] kontrolieriui, kad šis galėtų atlikti būtinus patikrinimus.

(2) [Muitinės] kontrolieriui pateikiama periodinė deklaracija, kurioje išsamiai nurodomos pajamos, gautos teikiant paslaugas, apmokestinamas akcizo mokesčiu remiantis šiais nuostatais; deklaracija pateikiama už visus laikotarpius, kuriuos gali nustatyti [muitinės] kontrolierius.

- (3) Atsiskaitymo laikotarpis yra trys mėnesiai arba [muitinės] kontrolieriaus nustatytas ar kitaip leistinas ilgesnis laikotarpis; informacinis pranešimas pateikiamas [muitinės] kontrolieriui per trisdešimt dienų nuo kiekvieno atsiskaitymo laikotarpio pabaigos.
- (4) Asmuo, nesilaikantis šių nuostatų, daro pažeidimą ir jam gali būti skiriama ne didesnė kaip penkių šimtų eurų bauda.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 10 *Vodafone Malta* ir *Mobisle Communications* yra operatorės Maltos telekomunikacijų rinkoje ir turi bendrąjį leidimą teikti mobiliojo ryšio paslaugas.
- 11 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 2005 m. balandžio 19 d. *Vodafone Malta* ir *Mobisle Communications* pateikė *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* (civilinių bylų teismo pirmoji kolegija) ieškinį dėl 2005 m. Įstatymo Nr. II 40 ir 41 straipsnių panaikinimo, kuriame tvirtino, kad šie straipsniai prieštarauja Leidimų direktyvos 12 ir 13 straipsniams, nes juose įtvirtintas tam tikrų mobiliojo ryšio paslaugų apmokestinimas akcizo mokesčiu.
- 12 Pirmosios instancijos teismas atmetė *Vodafone Malta* ir *Mobisle Communications* ieškinį. Pirma, jis tvirtino, kad ginčijamas apmokestinimas akcizo mokesčiu neprieštarauja Leidimų direktyvai, nes ja valstybėms narėms nedraudžiama numatyti kitų, direktyvoje nenurodytų, mokesčių už telekomunikacijų operatorių teikiamas paslaugas. Antra, pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad nagrinėjamas mokestis apskaičiuojamas remiantis ne operatoriaus apyvarta, o tik operatoriaus naudotojui teikiamos tam tikros paslaugos kaina, todėl aplinkybė, dėl kurios atsiranda pareiga mokėti mokestį, susijusi ne su operatoriaus turimu leidimu teikti paslaugas, bet su naudojimu ta paslauga.
- 13 2008 m. gruodžio 10 d. *Vodafone Malta* ir *Mobisle Communications* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Qorti Kostituzzjonali*. Šiame teisme jos vėl tvirtino, kad nagrinėjamą akcizo mokestį reikia panaikinti, nes jis prieštarauja Leidimų direktyvai, kadangi valstybės narės negali nustatyti kitų mokesčių ir rinkliavų nei numatytieji direktyvoje ir bendrai taikomų mokesčių.
- 14 Anot jų, akcizo mokestis už nagrinėjamas mobiliojo ryšio paslaugas yra ne bendrai taikomas mokestis, o specialusis mokestis, kurį privalo mokėti tik mobiliojo ryšio operatoriai.
- 15 Atsakovai pagrindinėje byloje tvirtina, kad 2005 m. Įstatyme Nr. II numatytas akcizo mokestis yra visiškai kitoks ir skiriasi nuo Leidimų direktyvos 12 ir 13 straipsniuose nurodytų administracinių mokesčių. Jie teigia, kad šis mokestis mokamas už naudojimąsi vartotojams teikiamomis paslaugomis ir jį surenka atitinkama įmonė ir kad šis akcizo mokestis skiriasi nuo mokesčių, nagrinėtų 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendime *Albacorn ir Infostrada* (C-292/01 ir C-293/01, Rink. p. I-9449).
- 16 Atsižvelgęs į 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimą *Mobistar ir Belgacom Mobile* (C-544/03 ir C-545/03, Rink. p. I-7723), *Qorti Kostituzzjonali* suabejojo dėl Leidimų direktyvos taikymo apimties ir jam kilo klausimas, ar šia direktyva draudžiamas tiesioginis mobiliojo ryšio operatorių teikiamų tam tikrų paslaugų apmokestinimas.
- 17 Tokiomis aplinkybėmis *Qorti Kostituzzjonali* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Leidimų] direktyva, būtent jos 12 ir 13 straipsniais, draudžiama valstybėms narėms apmokestinti mobiliojo ryšio operatorius mokesčiu, kuris:

- a) yra vadinamasis akcizo mokestis, nustatytas nacionalinės teisės aktais,

- b) apskaičiuojamas procentais už mokesčius, kuriuos už teikiamas paslaugas mobiliojo ryšio operatoriai gauna iš savo klientų, išskyrus paslaugas, kurios pagal teisės aktus neapmokestinamos,
- c) klientų individualiai mokamas mobiliojo ryšio operatoriams, o vėliau visų operatorių, teikiančių mobiliojo ryšio paslaugas, perduodamas muitinės kontrolieriui ir kurį moka tik šie operatoriai, bet ne kitos įmonės, įskaitant ir tas, kurios teikia kitas elektroninio ryšio ar tinklo paslaugas?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 18 Pateikdamas klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori išsiaiškinti, ar Leidimų direktyvos 12 ir 13 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos mobiliojo ryšio paslaugas teikiantys operatoriai apmokestinami vadinamuoju akcizo mokesčiu, kuris sudaro procentinę dalį pajamų, kurias šie operatoriai gauna iš šiomis paslaugomis besinaudojančių klientų.
- 19 Visų pirma pažymėtina, kad Leidimų direktyvos 13 straipsnis susijęs su apmokestinimo mokesčiais už radijo dažnių ar numerių naudojimą ar teises įrengti įrenginius ant valstybinės ar privačios nuosavybės, virš jos ar po ja tvarka. Tačiau, kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, akcizo mokesčiu pavadinto mokesčio, taikomo visoms pajamoms, kurias mobiliojo ryšio operatoriai gauna už savo teikiamas paslaugas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, rinkimas siejamas su „mobiliojo ryšio paslaugų teikimu“. Todėl pagrindinėje byloje Leidimų direktyvos 13 straipsnis nėra svarbus.
- 20 Dėl Leidimų direktyvos 12 straipsnio primintina, kad šioje direktyvoje numatytos ne tik taisyklės, susijusios su bendrųjų leidimų išdavimo procedūromis ar mokesčiais už radijo dažnių ar numerių naudojimą ir tokių leidimų turiniu, bet ir nuostatos, susijusios su dėl šių procedūrų atsirandančių piniginių prievolių, kurias valstybės narės gali nustatyti telekomunikacijų paslaugų sektoriuje veikiančioms įmonėms, pobūdžiu ar apimtimi (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Albacom ir Infostrada* 35 ir 36 punktus ir 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Telefónica de España*, C-284/10, Rink. p. I-6991, 18 punktą).
- 21 Šiuo klausimu iš Leidimų direktyvos 12 straipsnio teksto matyti, kad valstybės narės įmonėms, teikiančioms paslaugą ar tinklą pagal bendrąjį leidimą arba turinčioms teisę naudoti radijo dažnius ar numerius, gali taikyti tik administracinius mokesčius, dengiančius visas administracines sąnaudas, susidarančias valdant, kontroliuojant ir vykdamas bendrojo leidimo schemą ir naudojimo teises bei šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus specifinius įpareigojimus.
- 22 Taigi Leidimų direktyvos 12 straipsnyje nurodyti administraciniai mokesčiai yra atlyginamojo pobūdžio, nes, pirma, gali būti taikomi tik už administracines paslaugas, kurias nacionalinės valdžios institucijos teikia elektroninių ryšių operatoriams visų pirma pagal bendrąjį leidimą arba suteikdamos teises naudoti radijo dažnius ar numerius, ir, antra, turi dengti dėl minėtų paslaugų susidarančias administracines sąnaudas.
- 23 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, konkrečiai kalbant apie administracinius mokesčius, kuriuos valstybės narės nustato bendrąjį leidimą turintiems operatoriams pagal Leidimų direktyvos 12 straipsnį, pažymėtina, kad šie mokesčiai gali padengti tik sąnaudas, susijusias su keturiomis administracinės veiklos rūšimis, t. y. bendrųjų leidimų išdavimu, administravimu, kontrole ir taikomos bendrųjų leidimų sistemos įgyvendinimu (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Telefónica de España* 22 punktą).

- 24 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad mokestis, kurį mokėti pareiga atsiranda dėl aplinkybės, susijusios su bendrojo leidimo veikti elektroninių ryšių paslaugų rinkoje išdavimo procedūra, patenka į Leidimų direktyvos 12 straipsnio taikymo sritį. Valstybės narės turi užtikrinti, kad toks administracinis mokestis būtų taikomas tik siekiant Leidimų direktyvos 12 straipsnyje nurodytų tikslų ir kad būtų įvykdytos šiame straipsnyje įtvirtintos sąlygos.
- 25 Tačiau mokestis, kurį mokėti pareiga atsiranda dėl aplinkybės, susijusios ne su bendrojo leidimo veikti elektroninių ryšių paslaugų rinkoje išdavimo procedūra, o su naudojimusi operatorių teikiamomis mobiliojo ryšio paslaugomis, ir kurį galiausiai moka asmenys, kurie naudojami šiomis paslaugomis, nepatenka į Leidimų direktyvos 12 straipsnio taikymo sritį.
- 26 Pažymėtina, jog 2010 m. gruodžio 15 d. Nutarties *Agricola Esposito* (C-492/09) 35 ir 36 punktuose Teisingumo Teismas teigė, kad Leidimų direktyva netaikoma mokesčiui už galinių įrenginių naudojimą viešosioms antžeminėms mobiliojo radijo ryšio paslaugoms teikti, nes jis grindžiamas ne elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikimu, ir kad tai, jog abonentas privačiai naudojami mobiliojo ryšio paslauga, nesuponuoja elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikimo, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą.
- 27 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama rinkliava vadinama akcizo mokesčiu, kuriuo apmokestinami ne visi elektroninių ryšių operatoriai, turintys bendrąjį leidimą, bet tik mobiliojo ryšio paslaugas teikiantys operatoriai ir kuris sudaro procentinę dalį pajamų, kurias šie operatoriai gauna iš šiomis paslaugomis besinaudojančių klientų. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad „šis mokestis klientų individualiai mokamas mobiliojo ryšio operatoriams, o vėliau visų operatorių, teikiančių mobiliojo ryšio paslaugas, perduodamas muitinės kontrolieriui ir šį mokestį moka tik šie operatoriai, bet ne kitos įmonės, įskaitant ir tas, kurios teikia kitas elektroninio ryšio ar tinklo paslaugas“.
- 28 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama rinkliava primena mokestį už naudojimąsi, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Jei tikrai taip yra, ši rinkliava nepatenka į Leidimų direktyvos 12 straipsnio taikymo sritį.
- 29 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Leidimų direktyvos 12 straipsnis aiškintinas taip, kad juo nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos mobiliojo ryšio paslaugas teikiantys operatoriai apmokestinami vadinamuoju akcizo mokesčiu, kuris sudaro procentinę dalį pajamų, kurias šie operatoriai gauna iš klientų, kurie naudojami šiomis paslaugomis, su sąlyga, kad aplinkybė, dėl kurios atsiranda pareiga mokėti šį mokestį, susijusi ne su bendrojo leidimo veikti elektroninių ryšių paslaugų rinkoje išdavimo procedūra, o su naudojimusi operatorių teikiamomis mobiliojo ryšio paslaugomis ir kad galiausiai jį moka asmenys, kurie naudojami šiomis paslaugomis, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų nacionalinio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) 12 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal

kuriuos mobiliojo ryšio paslaugas teikiantys operatoriai apmokestinami vadinamuoju akcizo mokesčiu, kuris sudaro procentinę dalį pajamų, kurias šie operatoriai gauna iš klientų, kurie naudojami šiomis paslaugomis, su sąlyga, kad aplinkybė, dėl kurios atsiranda pareiga mokėti šį mokestį, susijusi ne su bendrojo leidimo veikti elektroninių ryšių paslaugų rinkoje išdavimo procedūra, o su naudojimusi operatorių teikiamomis mobiliojo ryšio paslaugomis ir kad galiausiai jį moka asmenys, kurie naudojami šiomis paslaugomis, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.